

Óda na Nildona - kněze Osudu

(aneb jak dříve či později skončíte když se přidáte k Sedmihvězdí)

Já Nildon kněz byl Osudu
A Osud ten mě trápil,

Já v Okrově byl hospodě
A tam se před mší opil,

Já po Feldaru putoval
I poblíž země spálené,

Když popatřil jsem na runy
Ne příliš cesty vzdálené,

Ni okamžik jsem neváhal
A ihned runy vzal,

Pak v hlavě mé se ozval hlas,
Já šíleným se stal.

Já doplazil se do Jitřenky
Tam medicí mě léčili,

Když léčba se jim nedařila
Do bažiny mě hodili,

Léčili mě vším možným
Když ležel jsem v té díře,

Když nezabral ni alkohol
Mě svázali jak zvíře.

I mše se za mě konala,
Sám Velekněz ji sloužil,

Ač modlili se zástupy,
Můj duch se k hrobu ploužil,

Od těch dob se takto píše v Knize Osudu,
Jak Nildon, velký mocný kněz, si uříz ostudu.